

Zeměpisná vlastní jména tvoří nepochybně důležitou součást lexika každého jazyka, a to jak jazyka mluveného, tak i znakového. Ve znakových jazycích tato oblast nebyla dosud podrobně popsána. Pokud byly výzkumy různých národních znakových jazyků zaměřeny na oblast proprií, pak se jednalo zejména o vlastní jména osobní, která jsou důležitou součástí kultury neslyšících. Jak se zdá, ani zařazování zeměpisných vlastních jmen do slovníků znakového jazyka a znakové řeči není příliš systematické a tato problematika je spíše podceňována.

Z rozsáhlé oblasti zeměpisných jmen jsem si ke zpracování zvolila znaky evropských států. Znalost názvů států a zejména států Evropy je důležitá, neboť v dnešní době je zdůrazňována orientace v dění ve světě a navíc se Česká republika stala součástí mezinárodního společenství Evropské unie. V této době je také možné mnohem více poznávat ostatní kultury a státy. Domnívám se, že ze států světa patří evropské státy jsou u nás nejznámější a že vzhledem k poloze České republiky je jejich znalost považována za nezbytnou.

Ve své práci se nejprve zaměřím na zařazení těchto jazykových pojmenování, tzn. choronym, do systému jazyka a rovněž i na vymezení států Evropy a jejich názvů, protože jak se ukazuje, geografické příručky nejsou v tomto ohledu jednotné. V dalších částech se pokusím poukázat na souvislosti, ve kterých bývají názvy států ve znakových jazycích nejčastěji usouvztažňovány, a také vysvětlit motivaci těchto pojmenování. Při samotném popisu znaků států Evropy v českém znakovém jazyce budu vycházet z vlastního nahraného materiálu a z dostupných slovníků českého znakového jazyka a znakové řeči. Vlastnímu popisu jednotlivých variet znaků států Evropy, získaných od neslyšících respondentů, a jejich porovnání s hesly zařazenými v lexikografických pracích u nás dostupných předchází přehled a popis způsobu zpracování zařazených evropských států do slovníků.